

Javnost u radu suda
Novinarske akreditacije
Aktuelni predmeti
Intervjui
Pitanja i sugestije građana
Najčešće postavljena pitanja
Ankete
Vesti i saopštenja
Javne nabavke

Arhiva

13. novembar 2019. godine
[DRAGAN BAJIĆ I DR.](#)

PRVOSTEPENA ODLUKA

Presudom Višeg suda u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine, K. Po2 2/18 od 27. decembra 2018. godine ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142, stav 1. KZ.

PODNOŠIOCI ŽALBE

Tužilac za ratne zločine.

DRUGOSTEPENA ODLUKA

Odeljenje za ratne zločine Apelacionog suda u Beogradu, nakon održanog pretresa, donelo je 29. maja 2019. godine presudu KŽ1 Po2 1/19 kojom je preinačilo prvostepenu presudu i zbog izvršenja, u saizvršilaštvu, krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142, stav 1. KZ osudilo okr. Dragana Bajića i Marka Paukovića na kazne zatvora u trajanju od po 12 godina (Napomena: protiv ove presude dozvoljena je žalba u trećem stepenu).

Okrivljeni Dragan Bajić i Marko Pauković su oglašeni krivim što su za vreme rata u Bosni i Hercegovini, u drugoj polovini 1992. godine, u vreme oružanog sukoba između armije Republike Bosne i Hercegovine i vojske Republike Srpske, u svojstvu vojnih policajaca, postupali suprotno Ženevskoj konvenciji o zaštiti građanskih lica za vreme rata i Dopunskog protokola uz Ženevsku konvenciju o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba, tako što su 10. oktobra 1992. godine, u mestu Kamičak, opština Ključ, u vojnim uniformama, naoružani automatskim puškama, dovezli se putničkim vozilom pred kuću D.H, pozivajući istog da izađe, a nakon što se on nije javio, ispalili više metaka u ulazna vrata i nasilno ušli u kuću, da bi se potom uputili prema izlazu iz sela, gde su, na spoljnom ulaznom stepeništu kuće, vlasništvo M.J, ugledali H.R, te u nameri da ga liši života, jedan od njih u istog ispalio više metaka iz automatske puške, koji je tom prilikom usled zadobijenih povreda preminuo na licu mesta, nakon čega su se udaljili, da bi se nakon kraćeg vremena ponovo vratili pred navedenu kuću, te ušli u kuću, pa kad su videli da se u kući nalazi više osoba, u nameri da ih liše života iz automatskih pušaka ispalili veći broj metaka u iste, kojom prilikom su M. J, M. H, Đ. B. i S.B. zadobile povrede usled kojih su preminule na licu mesta.

Po nalaženju Apelacionog suda, u konkretnom slučaju izvedeni dokazi nesumnjivo ukazuju na okrivljene kao izvršioce krivičnog dela u pitanju, odnosno činjenice, koje su iz izvedenih dokaza utvrđene, međusobno su čvrsto i logički povezane, i u tom smislu čine kompletnu sliku kritičnog događaja, i sa sigurnošću upućuju na jedini mogući zaključak da su upravo ovde okrivljeni izvršili krivično delo koje je predmet optužbe. Takođe, Apelacioni sud nalazi i da je iz dokaza izvedenih na pretresu pred ovim sudom dokazano da su okrivljeni delo izvršili kao saizvršioци s obzirom na to da su zajedno došli u selo Kamičak, sve vreme kritičnog događaja bili zajedno, odnosno zajedno odlaze do kuće D.H. i ispaljuju više metaka u ulazna vrata, potom zajedno odlaze do kuće M.H, gde su u kratkom vremenskom intervalu iz automatskih pušaka ispalili veći broj metaka, te lišivši života petoro civila, što sve ukazuje da su delovali kao saizvršioци, da je svako od izvršioца bio svestan delovanja drugog. U vezi sa tim, sud je utvrdio da je kod okrivljenih postojao jedinstveni umišljaj da se oštećeni liše života i aktivno su učestvovali u radnji koja je imala tu posledicu, jedan je prihvatao radnje drugoga kao svoje i zajedničke izražavajući time volju da zajedno izvrše delo.

Prilikom donošenja odluke o krivičnoj sankciji Apelacioni sud je od olakšavajućih okolnosti na strani okrivljenih cenio njihov raniji život, da su u vreme izvršenja krivičnog dela imali 21, odnosno 24 godine, kao i njihove porodične prilike, dok je kao otežavajuću okolnost cenio težinu izvršenog krivičnog dela i nastale posledice, odnosno da je tom prilikom stradalo petoro ljudi, od čega četiri žene i devojčica od dvanaest godina, te da su oštećeni bili nezaštićena lica koja nisu doprinela ovakvom ponašanju okrivljenih, niti su kod njih mogla izazvati osećaj ugroženosti. Imajući u vidu sve napred navedeno Apelacioni sud je okrivljene osudio na kazne zatvora u trajanju od po 12 godina nalazeći da su iste nužne i istovremeno dovoljne da bi se ostvarila svrha kažnjavanja.

PODNOŠIOCI ŽALBE

Okrivljeni i njihovi branioci.

TREĆESTEPENA ODLUKA

Veće Apelacionog suda u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine, koje je odlučivalo u trećem stepenu je 29. oktobra 2019. godine donelo presudu KŽ3 Po2 1/19 kojom je odbilo kao neosnovane sve žalbe i potvrdilo drugostepenu presudu.